

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Dermeji Piotr Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-l Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 14.07.2017-24.05.2019
2. *instanța de apel*: 20.06.2019-05.12.2019
3. *instanța de recurs*: 19.02.2020 - 13.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 24 mai 2019, Dermeji Piotr Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1451 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a constatat că Dermeji Piotr, în perioada lunilor noiembrie-decembrie a anului 2006, acționând împreună și de comun acord cu o altă persoană, materialele în privința căreia au fost disjuse într-o procedură separată, cât și cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în scopul exploatării sexuale comerciale, fără consimțământul persoanei, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de chelner într-un restaurant din Turcia și prin abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei datorită situației precare a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, inculpatul Dermeji Piotr a recrutat-o pe Xxxxx Xxxxx în Turcia pentru exploatare sexuală, facilitându-i în acest sens perfectarea pașaportului, apoi a organizat adăpostirea acesteia în or. Cahul, or. Chișinău, cât și transportarea acesteia cu avionul în Turcia, unde, ajungând în țara de destinație, Xxxxx Xxxxx a fost adăpostită într-un loc neidentificat, fiindu-i sechestrare actele de identitate, și apoi impusă fără consimțământul ei să acorde servicii sexuale contra plată la diferiți clienți.

Prin acțiunile sale, inculpatul Dermenji Piotr a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit.d) Cod penal, conform indicilor: *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Dermenji Piotr, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea a noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța cu dispunerea achitării lui Dermenji Piotr.

În motivarea cererii de apel a invocat:

- la sfârșitul anului 2006, de către Dermenji Piotr s-a apropiat Xxxxx Xxxxx, care l-a rugat să-i găsească ceva de lucru peste hotarele Republicii Moldova. I-a răspuns că nu se ocupă cu așa ceva, dar poate oferi un număr de telefon la o femeie pe numele Natașa din or. Cahul, care oficial prin întreprindere, aranjează oameni la lucru peste hotarele Republicii Moldova;

- vina în cele înscrinate nu o recunoaște, deoarece nu a comis infracțiunea în care este acuzat;

- instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care de fiecare dată în declarațiile sale se încurcă și sunt contradictorii cu declarațiile martorului Novacova Varvara. Instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, în declarațiile lui Franco Natalia (statului ei nu este confirmat în instanța de judecată, fiind acuzată tot în comiterea acestei infracțiuni) nu sunt careva dovezi, că anume inculpatul a comis această infracțiune;

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, inculpatul a fost reținut la data de 17 martie 2017, iar învinuirea s-a adus la cunoștință la data de 19 martie 2017, ceea ce contravine art. 282 Cod de procedură penală;

- instanța de judecată nu s-a expus asupra plângerii, care a fost depusă în conformitate cu prevederile art. 299¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept, întemeiat l-a recunoscut culpabil pe inculpatul Dermenji Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător, inclusiv și prin următoarele probele: raportul din 01 iulie 2010 al Is GCTR a CPR Cantemir, S. Leu (f.d.5, vol. I); extrasul din fișa personală (f.d.9 vol. I), pașaportul pe numele lui Xxxxx Xxxxx seria XXXXX, eliberat de OO Chișinău la 30.11.2006(f.d.14-18 vol. I); proces-verbal de ridicare din 06.11.2010 (vol.I f.d. 55); corpul delict-pașaportul seria XXXXX pe numele lui Xxxxx Xxxxx (vol.1., f.d.56); procesul-verbal de examinare a obiectului din 06 decembrie 2010 (f.d.62 vol. I); răspunsul directorului ÎS Air Moldova (f.d.66, vol.I); informația Inspectoratului General al Poliției, Centrul Cooperare Polițienească Internațională din 08 august 2016 (f.d. 314 vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a

persoanei după foto și planșa fotografică din 23 martie 2017 (f.d.29,30, vol.II); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după foto și planșa fotografică din 23 martie 2017 (f.d. 36, vol. II); procesul-verbal de confruntare din 03 aprilie 2017 petrecut între partea vătămată Xxxxx Xxxxx și bănuitul Dermenji Piotr (f.d.35,vol.II).

Instanța de apel, analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a respins versiunea inculpatului înserată în cererea de apel precum că, la sfârșitul anului 2006, Xxxxx Xxxxx l-a rugat să-i găsească de lucru peste hotarele țării, însă i-a răspuns că nu se ocupă cu așa ceva și poate oferi doar un număr de telefon la o femeie pe numele Natașa din or. Cahul, care oficial prin întreprindere, aranjează oameni la lucru peste hotarele Republicii Moldova.

Instanța de apel nu a găsit temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care în repetate ori a depus declarații consecutive, detaliate, fără contradicții, la urmărirea penală, prima instanță și instanța de apel. Anume partea vătămată a comunicat că, Dermenji Piotr aflând despre situația precară a familiei părții vătămate, ia propus ajutor de angajare la muncă în calitate de chelner în Turcia, că el are o cunoscută în or. Cahul (pe nume Natașa) și împreună îi vor ajuta. Partea vătămată a descris cum inculpatul a transportat-o și a adăpostit-o într-un hotel în mun. Chișinău, cum s-a perfectat pașaportul victimei din contul inculpatului, cât și procurarea biletului pentru avion și oferirea unei sume (în dolari SUA) tot de către inculpat.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Novacova Varvara și Franco Natalia (persoana numită de victima ca „Natașa”), ultima declarând că Dermenji s-a apropiat de ea și a rugat-o să ajute o fată pe nume Xxxxx să perfecteze pașaportul și să plece peste hotarele țării. Martora Franco Natalia a confirmat circumstanțele prin care inculpatul a contribuit la transportare, adăpostirea victimei cu sprijinul financiar a lui inculpat.

De asemenea, declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx sunt confirmate și prin probele sus descrise și anume: extrasul din fișa personală (f.d. 9,vol.I) precum că, Xxxxx Xxxxx și-a perfectat pașaportul la data de 30 noiembrie 2006; pașaportul cet. Xxxxx Xxxxx seria XXXXX, eliberat de OO Chișinău (f.d.14-18,vol.I) precum că aceasta începând cu anul 2006 a efectuat mai multe călătorii în Turcia și anume la 13.12.2006 - ieșire prin Aeroportul Chișinău, Moldova; 14.12.2006 - intrare în R. Moldova prin Aeroportul Chișinău; 15.12.2006 - ieșire din R. Moldova prin PTF Aeroportul Chișinău; 15.12.2006 - intrare în Turcia prin PTF Istanbul; informației Inspectoratului General al Poliției, Centrul Cooperare Polițienească Internațională

din 08 august 2016 (f.d.314,vol. I) potrivit căruia este inserat răspunsul parvenit din partea BNC Interpol Ankara, Xxxxx Xxxxx a intrat pe teritoriul Turciei la data de 15.12.2006, prin Aeroportul internațional Atatiurc, cu pașaportul nr. XXXXX, la data de 02.01.2010 cet. Xxxxx Xxxxx a fost deportată din Aeroportul Internațional Atatiurc pentru încălcarea regimului de ședere în baza vizei eliberate și i-a fost interzisă intrarea în Turcia pentru o perioadă limitată de timp.

Astfel, în opinia instanței de apel, în acțiunile inculpatului sunt constatate toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, după indiciile traficului de ființe umane, anume recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de două persoane.

Instanța de apel a indicat că, sunt declarative afirmațiile înserate în cererea de apel precum că, instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care de fiecare dată în declarațiile sale se încurca și sunt contradictorii cu declarațiile martorului Novacova Varvara, or, atât la urmărirea penală, în ședința instanței de fond și instanței de apel, Xxxxx Xxxxx a făcut declarații consecutive, clare, fără a fi pusă la îndoială veridicitatea acestora.

Un alt argument invocat de avocat în cererea de apel, constă în aceea că, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, în declarațiile lui Franco Natalia (statului ei nu este confirmat în instanța de judecată, fiind acuzată tot în comiterea acestei infracțiuni) nu sunt careva dovezi, că anume inculpatul a comis această infracțiune. Or, Natalia Franco în prezenta cauză are statut de martor, și potrivit declarațiilor acesteia confirmă versiunea părții vătămate Xxxxx Xxxxx, că Dermenji Piotr a fost inițiatorul propunându-i părții vătămate de lucru, organizatorul întâlnirii cu Natalia Franco, el a transportat-o în Chișinău unde i-a oferit bani pentru zbor.

În consecință, poziția inculpatului de negare a vinovăției în comiterea faptei imputate a fost apreciată de instanța de apel a metodă de apărare și eschivare de la răspundere.

Cu referire la plângerea inculpatului Dermenji Piotr depusă Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, la data de 19 iulie 2017 inculpatul Dermenji Piotr, în ordinea art. 299¹ Cod de procedură a depus plângere Procurorului General al Republicii Moldova, la actele emise de procuror (f.d.104-105) potrivit căruia se solicită: anularea ordonanței din 17 iulie 2014 emisă de procurorul Procuraturii Generale, Eduard Bulat, prin care a fost dispusă anularea Ordonanței din 30 iunie 2011 emisă de procurorul Procuraturii Cantemir și reluată urmărirea penală în privința lui Dermenji Piotr și alte persoane, în cauza penală nr.xxxxx.

În viziunea instanței de apel, sunt irelevante argumentele expuse în plângere precum că, ordonanța 17 iulie 2014 este una ilegală și nemotivată, or, procurorul Eduard Bulat, just a concluzionat că, procurorul raionului Cantemir la emiterea ordonanței nu a examinat probele în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, nu s-a dat apreciere declarațiilor părții vătămate Xxxxx Xxxxx, nu a stabilit cine este

persoana cu numele „Natașa” și rolul acesteia. Asemenea la audierea părții vătămate nu au fost clarificate circumstanțele referitor la denumirea localului din Turcia în care urma să fie exploatată sexual victima, cine a întâlnit-o în Turcia și care ulterior a fost deportată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar avocatul Barbarov E. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dermenji P. să fie achitat.

În motivarea recursului invocă:

- instanțele de fond nu s-au expus asupra faptului că, inculpatul a fost reținut la data de 17 martie 2017, iar învinuirea s-a adus la cunoștință la 19 martie 2017, ceea ce contravine art. 282 Cod de procedură penală;

- instanța de apel s-a expus, dar prima instanță nu, asupra plângerii, care a fost depusă în conformitate cu prevederile art. 299¹ Cod de procedură penală, ceea ce contravine legislației;

- în cazul dat a fost audiată în calitate de martor Franco N., fiind acuzată tot în comiterea acestei infracțiuni, precum că anume inculpatul a comis această infracțiune;

- instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile depuse la urmărirea penală, prin care a demonstrat că nu a încălcat legislația în vigoare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Instanța de apel a aplicat corect normele de drept material, evaluând probele în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Barbarov E. în numele inculpatului, se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 10) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a soluției de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, recurentul invocă în recurs practic aceleași motive pe care le-au indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Dermenji P. este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă, că în opinia avocatului, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, considerând că decizia este nemotivată, astfel, instanța de recurs consideră că, de fapt, în recurs se semnaleză temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, din conținutul recursului nu se atestă o argumentare a temeiurilor pentru recurs invocate și prevăzute la pct. 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind

vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la critica recurentului, în sensul pretinderii că instanța de apel s-a expus, dar prima instanță nu, asupra plângerii, care a fost depusă în conformitate cu prevederile art. 299¹ Cod de procedură penală, ceea ce contravine legislației, instanța de recurs atestă, că instanța de apel, fiind obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, întemeiat s-a expus asupra plângerii inculpatului Dermenji Piotr depusă Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală, constatând că sunt irelevante argumentele expuse în plângere precum că, ordonanța 17 iulie 2014 este una ilegală și nemotivată, or, procurorul Eduard Bulat, just a concluzionat că, procurorul raionului Cantemir la emiterea ordonanței nu a examinat probele în ansamblu din punct de vedere a colaborării lor, nu s-a dat apreciere declarațiilor părții vătămate Xxxxx Xxxxx, nu a stabilit cine este persoana cu numele „Natașa” și rolul acesteia. De asemenea, la audierea părții vătămate nu au fost clarificate circumstanțele referitor la denumirea localului din Turcia în care urma să fie exploatată sexual victima, cine a întâlnit-o în Turcia și care ulterior a fost deportată. Respectiv, procurorul a motivat actul emis prin prisma faptului, că decizia este afectată de un viciu fundamental, cât și apariția faptelor noi sau recent descoperite, care existau la data adoptării ordonanței de încetare a urmăririi penale, dar despre care nu avea cunoștință organul de urmărire penală și care sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Cu referire la critica recurentului, precum că instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile depuse la urmărirea penală, prin care a demonstrat că nu a încălcat legislația în vigoare, instanța de recurs reține că, instanțele de fond au ținut cont de totalitatea probelor administrate în cauză, astfel instanța de apel just a respins versiunea inculpatului din cererea de apel precum că, la sfârșitul anului 2006, Xxxxx Xxxxx l-a rugat să-i găsească de lucru peste hotarele țării, însă i-a răspuns că, nu se ocupă cu așa ceva și poate oferi doar un număr de telefon la o femeie pe numele Natașa din or. Cahul, care oficial prin întreprindere, aranjează oameni la lucru peste hotarele Republicii Moldova. Mai mult ca atât, instanța de apel întemeiat a reținut declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care în repetate ori a depus declarații consecutive, detaliate, fără contradicții, la urmărirea penală, prima instanță și instanța de apel, comunicând că Dermenji Piotr aflând despre situația precară al familiei părții vătămate, i-a propus ajutor de angajare la muncă în calitate de chelner în Turcia, că el are o cunoscută în or. Cahul (pe nume Natașa) și împreună îi vor ajuta. Partea vătămată a descris cum inculpatul a transportat-o și a adăpostit-o într-un hotel în mun. Chișinău, cum s-a perfectat pașaportul victimei din contul inculpatului, cât și procurarea biletului pentru avion și oferirea unei sume (în dolari SUA) tot de către inculpat. Declarațiile părții vătămate fiind confirmate și prin declarațiile martorilor Novacova Varvara și Franco Natalia (persoana numită de victima ca „Natașa”), ultima declarând că, Dermenji s-a apropiat de ea și a rugat-o să ajute o fată pe nume Xxxxx să perfecteze pașaportul și să plece peste hotarele țării.

Martora Franco Natalia a confirmat circumstanțele prin care inculpatul a contribuit la transportare, adăpostirea victimei cu sprijinul financiar a lui inculpat.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs prin care se menționează, că în cazul dat a fost audiată în calitate de martor Franco N., fiind acuzată tot în comiterea acestei infracțiuni, instanța de recurs menționează, că și la acest argument s-a expus instanța de apel, menționând just că, Franco N., în prezenta cauză are statut de martor și potrivit declarațiilor acesteia confirmă versiunea părții vătămate Xxxx Xxxx, că Dermenji Piotr a fost inițiatorul, propunându-i părții vătămate de lucru, organizatorul întâlnirii cu Natalia Franco, el a transportat-o în Chișinău unde i-a oferit bani pentru zbor. În consecință, poziția inculpatului de negare a vinovăției în comiterea faptei imputate a fost apreciată de instanța de apel a metodă de apărare și eschivare de la răspundere.

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs prin care menționează că, instanțele de fond nu s-au expus asupra faptului că, inculpatul a fost reținut la data de 17 martie 2017, iar învinuirea s-a adus la cunoștință la 19 martie 2017, ceea ce contravine art. 282 Cod de procedură penală. În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportînd norma dată la argumentul supus analizei Colegiul atestă, că din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul sau apărătorul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapele respective. Astfel, invocarea ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sînt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului, care este expus clar, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Dermenji P., nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Dermenji Piotr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie